

Ο ΣΤΙΧΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Ἑλλήνων παῖδες ἕτε:
Ὁ Στέλιος ἀφικνεῖται
Στὸ ἄστυ τῆς Παλαιίδος.
Ὁ Στέλιος, πούνοι τῶρα
Κοιμῶρι γιὰ τὴ χώρα
Καὶ δόξα τῆς Ἑλλάδος.

Θὰ τὸν προὔπαντήσουν
Τὰ θιγαλικά με χάρι
Καὶ δὲν θὰ τὸν ἀφήσουν
Ἀναπνοὴ νὰ πάρη.
Ἐδῶ θὰ τὸν τραβοῦνε,
Ἐκεῖ θὰ τὸν φιλοῦν
Οἱ μὲν θὰ τὸν σκουντοῦνε
Οἱ δὲ θὰ τοῦ μιλοῦν
Θὰ κόβουν τὰ μαλλιά του
Γι' ἀνίσμνησι εὐτυχῆ
Καὶ θὰ κοπῆ ἡ μιλιὰ του
Ἀπ' τὴν ὑποδοχή!...

Κι' ὁ ἄνθρωπος ἐν τέλει
Κι' ἂν θέλῃ κι' ἂν δὲν θέλῃ
Ἐν πλήρει συγκινήσει
Κουφὰ θὰ θλασθημῆσιν
Κ' ἴσως νὰ πῆ μιά κι' ἔξω:
— Τί γύρευα νὰ τρέξω;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Βρεκονη

22-5-46